

Motiver til det foranstaaende Lovudkast.

Nyborg Fæstning er af en forældet og svag Bygningsmaade og fyldestgjør i ingen Henseende de Fordringer, der nu maae stilles til en befæstet Plads. Der vil under de forhaandenværende Forhold ikke kunne være Tale om at forbedre Fæstningsværkerne eller om at erstatte dem med nye. Fra et militært Synspunkt er der som Følge heraf Intet til Hinder for Nyborg Fæstnings Nedlæggelse; for Byens Interesser er saavel Nedlæggelsen som Voldens Sløfning af Bigtighed, eftersom Byen i høj Grad er indsnævret af Voldene, og Demarcationsforholdene vanskeliggjøre en hensigtsmæssig Udvidelse.

Under disse Omstændigheder har Regjeringen fundet det rettest at fremkomme med nærværende Lovudkast, ved hvis Vedtagelse Fæstningens Nedlæggelse og Ordningen af de nærmest dermed i Forbindelse staaende Forhold ville blive fastsatte. Om Udførelsen af Fæstningsværkeres Sløfning, mulig i Forbindelse med Grundens Afhændelse, vil Bestemmelse senere kunne tages. Det er at vente, at man ved Salget af Grunden vil kunne erholde Dækning for Sløfningsudgifterne, mulig endog et Overskud, naar en hensigtsmæssig Fremgangsmaade følges, og der gives Regjeringen frie Hænder til at benytte Tidsomstændighederne.

Til de enkelte §§ knyttes følgende Bemærkninger:

Til § 1.

Loven vil medføre, at Demarcationslinien bortfalder, at enhver ved Fæstningsforholdene begrundet Indskrænkning i den sædvanlige, frie Naadighed over Grundene indenfor denne Linie ophører, og at de som Følge af disse Forhold udstedte Reverser tilbageleveres Stjerne og udslettes af Skjode- og Panteprotocollerne.

Regjeringen har ikke for Nyborgs Vedkommende troet at burde foreslaae Erklæggelse af noget Vederlag for Opnaaelse af Byggefrihed indenfor Demarcationslinien. Denne Frihed har for de fjernere liggende Dele af det paagældende Terrain neppe nogenjomhelst, for de nærmere liggende vistnok kun en ubetydelig Værdi,

som det i hvert Tilfælde vil være meget vanskeligt at fastsætte. Skulde et Vederlag fordres, vilde det i Overensstemmelse med, hvad der er fastsat for Kjøbenhavn's Vedkommende i Loven af 6te Juli f. A., formeentlig ikke kunne ansættes højere end til det Halve af Byggefrihedens Værdi; det vilde sandsynligvis først efterhaanden gennem længere Tids Forløb komme Statskassen tilgode og ikke staae i Forhold til de Omkostninger, der maatte gaae forud for dets Fastsættelse og Indkrævning. I Betragtning heraf har man anseet det for rigtigt ikke at forlange nogetjomhelst Vederlag for Byggefriheden.

Til § 2.

Krigsbestyrelsens særlige Forpligtelse til at holde Veie for det Offentlige over Fæstningsværkerne kan kun antages at hidrøre fra, at de paagældende Veistykker (Vasfager) paa Grund af Hensynet til Fæstningens Forsvar have maattet føres efter visse, ellers ikke hensigtsvarende Retningslinier og indrettes paa en særegen Maade, med Fæstningsbroer o. desl. Naar Fæstningen nedlægges, er der ikke længere nogen Grund til at holde disse Veistykker indrettede som tidligere, og Krigsbestyrelsens Forpligtelse til deres Vedligeholdelse maa saaledes falde bort.

Om de enkelte Dele af Veistykkerne gennem Nyborgs Fæstningsværker vil følgende tjene til nærmere Oplysning.

Strandportspasfagen, som fører fra Havnen ind i Byens Hovedgade, indbefatter et kort Stykke brolagt Veie med Demning, Bro over Fæstningsgraven og Sluse. Der vil neppe kunne blive Spørgsmaal om at give denne Pasfage en anden Retning; Broen vil fremdeles behøves, fordi Fæstningsgraven herefter som hidtil maa afgive Afsløbscanal for Vandmøllen ved Vandporten; Slusen maa bibeholdes deels for Vandmøllens Styld og deels til Vedligeholdelse af en saadan Vandstand i Graven, at Vandet ogsaa herefter kan benyttes til Udfylning af „Rosenbækken“, Byens Hovedafløb for ureent Vand. Da Hovedhensigten med Vedligeholdelsen af denne Pasfage saaledes er uafhængig